

"Целата земја нека Ти се поклони и да Ти пее, да Му пее на Твоето име, Севишни. Дојдете и видете ги делата Божји...".

"Дури не ги видам раните од клинците на рацете Негови, и не го ставам прстот свој во раните од клинците, и не ја ставам раката своја во ребрата Негови, нема да поверувам".

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

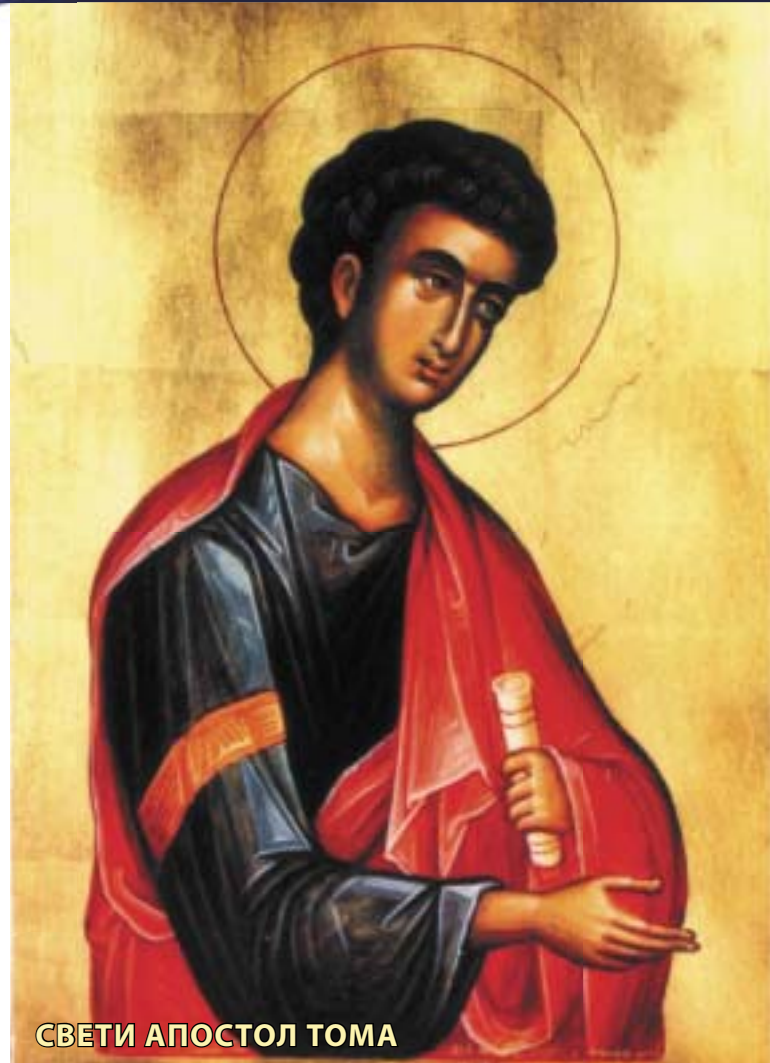
"Целата земја нека Ти се поклони и да Ти пее, да Му пее на Твоето име, Севишни. Дојдете и видете ги делата Божји...". (Псал. 65, 4, 5)

Христовите апостоли со својот живот тука на земјата, го прифатиле и го потврдиле Божјиот повик на светост и совршенство: бидете свети, бидејќи Јас, Господ, вашиот Бог, сум свет! Бидете совршени како што е совршен вашиот Отец небесен! Таа евангелска порака е упатена до сите нас, зашто Бог му даде можност на секој човек да биде свет. Затоа во сите времиња имало, има и ќе има свети.

Свети апостол Тома е во Бога вечно жива личност. Тој навистина го љуби Бога, и сите негови подвизи, сите негови дела биле плод на таа неизмерна љубов. Бог го удостоил да биде еден од Дванаесетте Христови апостоли, голем сведок за вистините на Божјите дела и вечен чувар на Христовата наука.

Тома е еврејски збор и значи "Близнак". Се родил во галилејскиот град Панаеда. Го проповедал Светото Евангелие во Индија, а потоа во Мелиапор (град во Индостан). Со името Божјо вршел необични чуда. Св. Евангелист Јован нè известува дека Господ Исус Христос по Своето Воскресение ѝ се јавил на Марија Магдалина, а потоа на единаесетте ученици. Застанал среде нив и им рекол: "Мир вам!" Им ги покажал рацете, нозете и ребрата Свои, и повторно им рекол: "Мир вам! Како што Ме испрати Отецот, така и Јас ве испраќам ... Примете Дух Свети!". Но, Тома не бил со нив кога дошол Христос. Тие му рекле: "Го видовме Господа". Се разгоре Божествената љубов во срцето на светиот апостол Тома, но тој лично сака да се увери за Христовото воскресение: "Дури не ги видам раните од клинците на рацете Негови, и не го ставам прстот свој во раните од клинците, и не ја ставам раката своја во ребрата Негови, нема да поверувам", им зборувал тој на апостолите.

По осум дена Христовите ученици повторно биле собрани, и Тома со нив. Тогаш дошол Исус, застанал меѓу нив и рекол: "Мир вам!" Потоа му рекол на Тома: "Дај го прстот свој овде и види ги рацете Мои; дај ја раката своја и стави ја во ребрата Мои; и не биди неверлив, но верлив!" Свети апостол Тома го видел воскреснатиот Христос, ги допрел Неговите животодавни ребра, лично се уверил дека

СВЕТИ АПОСТОЛ ТОМА

"ГИ ПОЗНА

Христос воскреснал и е жив, и радосно извиќал: "Господ мој и Бог мој!" А Исус Му рекол: "Тома, Ти поверува, оти Ме виде; блажени се оние кои не виделе, а поверувале".

привидување и не во некое друго тело туку во она истото во кое настрада заради нашето спасение". И по Христовото вознесение и симнување на Светиот Дух над апос-

"Koj si ti, rob ili sloboden?"

"Rob sum na Onoj nad koj ti nema vlast... Moj gospodar e Gospod na neboto i na zemjata, Bog i Sozdatel na sekoe tvorenie... Toj me isprati da go propovedam Negovoto sveto Ime i da gi obra}am lu}eto od zabluda...".

Преку сомневањето на Свети апостол Тома за воскресението Христово се доби потврда за тој најнеобичен и најспасоносен настан во историјата на човештвото. "Христос навистина воскресна и им се јави на учениците не како

толите, Господ му се јавил на Тома за да го проповеда Евангелието во Индија. Тогаш настанало Успение на Пресвета Богородица. Сите апостоли, од разни страни на светот, биле пренесени во Ерусалим, кон одарот на Богородица.

СВЕТИ АПОСТОЛ ТОМА ГО ДОПИРА РЕБРОТО НА ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС ПО ВОСКРЕСЕНИЕТО

Но, Тома не стигнал на самиот ден на погребот на Богопрославеното тело на Преблагословената и Пречиста Богородица. Пристигнал третиот ден по Нејзиното Успение. За да ѝ се поклони Тома, апостолите решиле да го отворат

"Toma, Ti poveruva, oti Me vide; bla`eni se onie koi ne videle, a poveruvale".

поставиле на вжештени железца, па во вжештена печка, но останал жив и неповреден. Во присуство на апостолот, идолот се растопил. Царот им го предал Тома на своите пет војници и им заповедал да го однесат на гората и со копја

ГОСПОД СВОИТЕ"

гробот. Меѓутоа, "кога го отворија гробот тие не го најдоа телото, туку само една плаштеница...". Значи, Мајката Божја, како и Нејзиниот Син, третиот ден воскреснала, и со телото била вознесена на небото. Тома, со своето задоцнување на погребот на Мајката Божја, пред светот "го откри чудесното прославување на Мајката Божја". Тој во Индија основал Црква и многу луѓе поверувале во Бога.

Тома го проповедал Христа во Каламидските краеве, каде владеел царот Муздиј. Во Христа поверувала царицата Тертијана, сопруга на царот Муздиј, како и нејзината сестра Мигдонија. Апостолот ги крстил. Во Христа поверувал и Азан, царскиот син, и бил крстен. Но, царот Муздиј дознал за сè тоа и Тома го фрлил во затвор. Потоа бил

изведен на суд пред царот. Царот го прашал: "Кој си ти, роб или слободен?". Тома му одговорил: "Роб сум на Оној над кој ти немаш власт... Мој господар е Господ на небото

"Daj go prstot svoj ovde i vidi gi racete Moi; daj ja rakata svoja i stavi ja vo rebrata Moi; i ne bidi neverliv, no verliv!"

и на земјата, Бог и Создател на секое творение... Тој ме испрати да го проповедам Неговото свето Име и да ги обраќам луѓето од заблуда...". По наредба на незнајбожниот цар, апостолот со боси нозе го

да го избодат. Петте војници го прободеле апостолот со пет копја. Свети апостол Тома, како и Христос, на телото доби пет лути (жестоки, остри) рани и душата ја предал во рацете на својот Господ. Добриот војник на Исуса Христа, облечен во оклопот на љубовта и верата и "шлемот на надежта за спасение", не отстапи од вистината и остана вечен син на Светлината. Петте убијци со петте копја, синовите на нокта, останаа вечни синови на темнината.

Царскиот син Азан - ѓаконот и свештеникот Сифор чесно го погребале неговото свето тело. По неколку години се разболел царскиот син и бил излекуван по молитвите на царот кон Господ и Свети Тома. Царот поверувал и бил крстен. На местото каде што било погребано телото на апосто-

лот настанале чуда. Апостолот се слави на 6.10/19.10.

Свети апостол Јаков Алфеев. На 22 октомври Светата православна црква го прославува Светиот апостол Јаков, еден од Дванаесетте апостоли, родениот брат на апостолот и евангелист Матеј. Тој е вистински сведок на зборовите и на чудата Господови, сведок на Неговото страдање, воскресение и вознесение. По слегувањето на Светиот Дух на Педесетница, апостолот го проповедал Христовото Евангелие во Елефтеропол и во околните места. Со името на Господа го разурнал идолопоклонството, ги протерувал демоните од луѓето и лекувал секаква болест. Ја сеел Христовата наука и во Египет, каде настрадал за својот Спасител, распнат на крст од незнајбошците. Тој страдале, зашто знаеше во Кого поверувал.

Но, Божјата цврста основа стои непоколебливо, имајќи го овој печат: "Ги позна Господ своите". Распнат на крстот апостолот го повикуваше Господ од чисто срце, а Господ го укрепи, го избави од беззакониците и го запази за Своето Небесно Царство. Бог го овенча со слава и чест. Апостолот остана како пример во словото, духот, животот, љубовта, верата и чистината.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Манастирот "Си Свети" има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

www.sisveti.com.mk